

ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος

λιμία κι' αν τρώγει τας αποστάσεις, μας δίδεται η ευκαιρία να περιεργασθούμε τον πληθυσμό της Θράκης. Οι άντρες εινε γεροι με βαθύ στερεό βλέμμα γεμάτο πεποίθησι κι' η γυναίκες καλοδεμένες με θραφερό κορμί και δοδοκόκκινα μάγουλα.

Και είναι ένας πληθυσμός γεμάτος αισιοδοξία. Στους σταθμούς που περνάτε βραδυές ώρες αντίκρύχετε ένα πλήθος γεμάτο γερή αυτοπεποίθησι. Είναι εκεί ο δουλευτής που μόλις σταμάτησε το δργωμα, η νεολαία άρσενική και θηλυκή, μία πλήρης και παρβαλή άπαρτία που κατεβαίνει να πάρη από τα τράινα που περνούν ένα σινιάλο ένα μαντάτο από τον ύπολοιπο κόσμο, να συνδεθῆ μαζί του άδελφικά με την κλωστή μιας χαϊρετούρας, μιας κραυγῆς μιας εφημερίδας που του στέλνουν οι έπιθετες από τα παράθυρα του συρμού. Και εινε όλο το πλήθος αυτό γεμάτο λαχτάρα, γεμάτο ξεχειλιση χαράς. Τό βλέπετε να φανάση, να χειρονομῆ, άπολαμβάνετε τη βαβυλωνία του θορύβου του κι' αν τη βαβυλωνία αυτήν θελήσετε να την μεταφράσετε με λόγια θα την μεταφράσετε ως εξής:

— Μας βλέπετε; Βλέπετε γύρω μας αυτούς τους κάμπους, βλέπετε αυτά τα βουνά, αυτά τα ρουμάνια; Όλα μπορούμε να τα δαμάσουμε με τα ροζιάρικα χέρια μας. Μπορούμε τη Θράκη να την κάνουμε παράδεισο. Μπορούμε εδῶ επάνω να στησουμε τα πειδ γερά θεμέλια της Ελλάδος. Η Θράκη αυτή που βλέπετε είναι ένας πλούσιος μαστός, που από τη ρόγα του είναι έτοιμο να αναβλύση πλούσιο χορταστικό το γάλα.

Έτσι μεταφράσαμε εμεις την πληθωρική λαχτάρα του θρακικού πληθυσμού, που βλέπαμε από το τελάρο ενός παραθύρου του τραινού να σκιρτάει χαρούμενο, σ' όλες τις στάσεις και σ' όλους τους σταθμούς. Έτσι μεταφράσαμε ακόμα το βλέμμα της χωριατοπούλας, που καθώς περνάει το τράινο ορθοσηκάνεται, και το κυττάει με βλέμμα γεμάτο ρεμβασμό. Δέν είναι κι' αυτή μόνο διακοσμητική φυγούρα των τοπειών που περνούν με κινηματογραφική ταχύτητα. Εινε και μία έβρεια της δουλειάς.

ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ

Βιαστικά περνάει το τράινο από κάθε πόλι και κάθε χωριό. Αλλά έχει τόσο γοητεία το αντίκρυσμά τους. Ειναι άρκετο παρ' όλη τη γοργότητά του να σας ανάγκαση να συνάψετε μαζί τους άγραφο συμβόλαιο, να τους υποσχεθήτε ότι θα πάτε να τις γνωρίσετε κι' από κοντά. Κι' έχουμε δώσει τέτοια υπόσχεσι παντού όπου περάσαμε. Στη γραφική Ξάνθη, στη λαχταριστή Σταυρούπολι, στην Κομοτινή, στην Αλεξανδρούπολι, στο Σουφλι, στο Διδυμότειχο, έχουν όλα αυτά τα κέντρα της Θράκης τόσο πλούσια ζωή τόσο ενδιαφέρον. Αξίζει τόσο πολύ να περιγράψη τις όμορφιές τους, να ζήση τους τύπους της, να άσχοληθῆ με τις ανάγκες τους.

ΕΝΑ 24ωρο ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙ.

Μη φαντασθήτε όμως πως δολόκληρη τη διαδρομή Θεσσαλονίκης—Ορεστιάδος τη διατρέ-

ξαμε... άπνευστεί. Αν έπεφυλαχθήκαμε να παρασυσθούμε από όλους τους άλλους πειρασμούς της Θρακικής όμορφιάς στο γυρισμό, δέν μπορούσαμε όμως να μη σταματήσουμε λιγάκι στην Αλεξανδρούπολι. Σταματήσαμε για να ρίξουμε μία ματιά στο διεξαγόμειον εκεί... Πανθρακικών συνέδριον. Μη φαντασθήτε όμως κανένα συνέδριον με συνωφωραμένους αντιπροσώπους, φλυάρους ρήτορας και άγορητάς υποσχόμενους λαγούς με πετραχειλία. Το συνέδριον που γίνεται κάθε χρόνο στην Αλεξανδρούπολι είναι κάτι άλλο. Ειναι μία τρελλή συρροή κόσμου που αρχίζει εδῶ μόλις πάρουν να σφίγγουν οι ζέστες και τελειώνει με τις πρώτες πνοές του φθινοπώρου. Έχουν βέβαια και οι άπειροπληθείς συνέδριοι του Πανθρακικού Συνεδρίου Αλεξανδρουπόλεως τα αίτηματά τους, αλλά είναι τόσο απλά και τόσο ολιγαρκῆ. Δέν ζητάν παρά λίγη θροαία και λίγη θάλασσα. Και εκπληρώνονται τα αίτηματά τους πλουσιοπάροχα. Η Αλεξανδρούπολις είναι ένα θέμετρο πολιτισμένο. Ίκανοποιεί άπόλυτα κάθε της αξίωσι. Θάλασσα θέλουν; Τους την προσφέρει άφθονη. Αμμυδιά θέλουν; Την έχουν με το παραπάνω. Κομφόρ διαμονῆς θέλουν; Τα βρίσκουν στα όφρια ξενοδοχεία της. Ψάρια θέλουν; Τα λαβράκια του κόλπου της είναι μεγαλοπρεπή σαν καρινάλιοι. Θέλουν κοσμική τέρψη, μεθυσί χορού, μελομακάρονα άρσεντινών ταγκών και άναρρες κραυγές τζάζ; Τα βρίσκουν στα μαγευτικά κέντρα της.

Γι' αυτό είπαμε την κομποσυρροή που γίνεται τη σαιζόν των κυμάτων στην Αλεξανδρούπολι, Πανθρακικό συνέδριο. Διότι οι γοητείες εινε τέτοιες που σύγκεντρώνουν τη Θράκη άπ' άκρου εις άκρον. Και μόνο αυτό; Κι' δολόκληρη την Άνατολική Μακεδονία. Άλλ' έκάρσσωπεται με υπερπλήρη άπαρτία στην Αλεξανδρουπόλιν η σαιζόν δολόκληρο το Πανελλήνιον.

Από την Αθήνα, από Πειραιά, τας νήσους, τη Θεσσαλονίκη έρχονται παραθεριστάι. Όσοι δέν έρχονται να χαρουν τη θάλασσα της, να ζήσουν τη χαρούμενη ζωή της, έρχονται για τα Ιαματικά, τα κυριολεκτικώς θεραπευτικά λουτρά της. Και εινε άπειροι και οι μὲν και οι δε.

Αν πῆτε όμως για τη Δράκη την Καβάλλα, την Κομοτινή, το Διδυμότειχο, την Ορεστιάδα, ο κοσμάκης που συρρέει άπ' αυτές τις πόλεις, ίδίως την Κύρια κη, χάρις στα έκδρομικα τράινα μεταβάλλουν το Πανθρακικό συνέδριο της Αλεξανδρουπόλεως σε πανζουρλιστική διαδίκωση με μάτη εγνωσιαία, χαρά, λαχτάρα, έναποθήκευση ύγείας. Άλλ' αυτά θα τα ξαναπούμε.....

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο Δήμαρχος Θεσσαλονικέων άνακοινοῖ ότι διά της όπ' αριθ. 12933385)41736 άποφάσεως του κ. Υπουργού τών Ναυτικῶν καλοῦνται πρὸς κατάταξιν η άνακατάταξιν 55 έθελονταί διά τὰ ύποβόλεια τών έξῆς ειδικότητων. Πυροβοληταί, Τορπιλληταί, Σηματῶροι, Τηλεγραφαταί, Ηλεκτρισταί, Μηχανικοί, Έσχαρεις.

Επίσης διά της όπ' αριθ. 12930053)11736 όμοιας άποφάσεως καλοῦνται πρὸς κατάταξιν η άνακατάταξιν 235 έθελονταί διά τὰ πλοία έπιφανείας και τας ναυτικὰς υπηρεσίας τών έξῆς ειδικότητων. Αρμενισταί, Πυροβοληταί, Τορπιληταί, Τηλεγραφαταί, Μηχανικοί, Ηλεκτρισταί, Βενζινομηχανικοί, Θερμασταί, Διαχειρισταί, Νοσοκόμοι, Δόται, Έσχαρεις, Σηματῶροι, Μουσικοί, Σαλιγκταί.

Προθεσμία ύποβολῆς αίτήσεων μέχρι 3ης Σεπτεμβρίου έ. έ. εις τὸ ύπουργεϊον Ναυτικῶν—τμήμα Ναυτ. Στρατολογίας.

Λεπτομερεῖς πληροφορίας περί τών απαιτουμένων προσόντων και πιστοποιητικῶν, περί τῶν τρόπων διεξαγωγῆς εξέτάσεων τών ύποψηφίον, περί τῶν παρεχομένων μισθῶν και οπδδειγμάτων της ύποβλητέας σχετικῆς αίτήσεως δύνανται να λάβωσιν οι ένδιαφερόμενοι έν τῶ παρ' ἡμῖν Γραφεϊῶ Στρατολογίας (Κατούνη 1) κατ' έκαστην 10—12 π. μ. Θεσ. Κη. 27 Αυγούστου 1936 Ο Δήμαρχος Ν. ΜΑΝΟΣ

τολογικόν γραφεϊον 36120 τη-18)336.

Ν. Δελμῖν ένταθρα. βῆς ἡμέρα τῶν εἰσῶν ξετάσεων εις τὴν παιδ Ακαδημίαν δέν καθαρτι ὑπὸ τοῦ καθηγητικου. Πάντως θα ὀρη τὴν 12ην Σεπτεμβριου. γόμενοι θα ξετάσθου νέα, μαθηματικά, Ιατρικῆ, πειραματικῆν φοιτοί της παιδαγωγου δημίας προτιμῶνται κ διορισμοῦς.

Δαχμιανὸν Κώστανυλ ξετάσεις θα γίνωυν με Σεπτεμβριῶδ, ἡ ἀκριβῶν εἰς εἰσῆτ καθοτὰ Φυσικά και Μαθητῶν τῶν άσκήσεων ζη θεωρία.

Υποψηφίους Άααδ δεσσαν. Κατὰ τὰς εἰς ξετάσεις θα ξετάσχαίτα, Έκθεσιν, Μαθηστορίαν και Φυσικῆν, θα παρουσιασῶν πιστοποιητικῶν εις Μητρώα άρρεῖς. Ο. Ψ. Σέρρας. Θα τε αίτησιν επί τριδράκ τασίται εις Γενικὸν Έμῶν άριθῶδιον ν' άπο αίτηματός σας. Η Άι Γεωργική Σχολή λαμβάνετε ύποτρόφους τῶν ετησίως, άλλ' έχουν η διά τὸ τρέχον Έτος ο φοι παρά της επί τ τροπή.

Τρακαδῶρον Κωνστίνην. Αποταθῆτε δι' επί τριδράκχιου χαρτι ύπουργεϊον Στρατιωτικῶν θυνον Στρατιωτικῶν Κωνιδῶν Άστυνάνα

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΣΤ. ΝΟΥΚΑ - ΑΓΓΛΑΪ'ΑΣ ΣΧΙ
 Βασ. Όλγας 121 Τηλ. 80—359 Θεσ/νικ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ :
 1ον Έξατάξιον γυμνάσιον Όηλ
 2ον Έξατάξιον Δημοτικὸν σχο
 ον μετὰ νηπιαγωγείου.
 Μουσικὸν τμήμα—ξέναι γνῶσ
 Γαλλικὰ—Άγγλικὰ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΘΕΡΑΠΕ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ
ΕΝΕΣΕΙΣ ΑΜΙΝΟΚΙΝΙΝΗΣ
 ΧΩΡΙΣ ΠΟΝΟΥΣ - ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΣΤΗΜΑΤ
ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΑΜΙΝΟΚΙΝΙΝΗΣ
 ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥ
ΤΩΝ ΕΛΩΔΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ
ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΤΕ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΑΣ

Τὴν Ἀνοίξη τοῦ 1842, ἡ Μαργαρίτα πολὺ ἀδύνατη καὶ χαλασμένη, ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ στὴ Μπανιέρ. Οἱ γιατροὶ τῆς τὴν εἶχαν παρακινήσει σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι.
 Ἐκεῖ στὸ σανατόριο, μέσα στοὺς ἀρρώστους ἦταν καὶ ἡ κόρη τοῦ γέρο-δούκα, ποὺ δὲν εἶχε μονάχα τὴν ἴδια ἀρρώστεια μετὰ τὴ Μαργαρίτα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιο πρόσωπο, τόσο ποὺ μορφοῦσε θανάσιμα νὰ τις πάρηκε γιὰ ἀδελφές. Ἡ διαφορά ἦταν πῶς ἡ νέα δοκίμοσα ἦταν στὸ τρίτο στάδιο τῆς φθίσεως καὶ λίγες μέρες μετὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς θά πέθαινε. Ἡ Μαργαρίτα ὡστόσο ζοῦσε μόνη της μὴ ἤνοχη ζωὴ στὴ Μπανιέρ, μετὰ μοναδικὴ συντροφίαν τὴν καμαριέρα της. Κάθε πρωΐ, ξαπλωμένη σὲ μιὰ σαιζλόγκ, κάτω ἀπὸ τις πυκνὰς φυλλοσιτῆς τῶν δένδρων τοῦ σανατορίου, περνοῦσε πολλὰς ὥρες γαλήνης διαβάζοντας κάποιον βιβλίον. Ἐπειτα συνήθιζε νὰ κἀνῃ ἕνα μικρὸ περίπατο στὸ πάρκο μόνη.

Ἐνα πρωῒνὸ, ὁ δούκας ποὺ ἔμεινε στὸ Μπανιέρ ὅπως μένει κανένας στὸν τόπο ποὺ εἶνε θαμμένο ἕνα κομμάτι τῆς καρδιάς του, εἶδε τὴ Μαργαρίτα, στὴν στορφή μιᾶς ἀλλείας. Τοῦ φάνηκε πῶς πέραγε ἢ σκιά τῆς κόρης του. Προχώρησε, πήρε τὰ χέρια της, τὰ φίλησε κλαίοντας καὶ χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσῃ ποῖα ἦταν, τὴν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν βλέπῃ καὶ ν' ἀγαπᾷ σ' αὐτὴν τὴν ζωντανή, τὴν εἰκόνα τῆς πεθαμένης τῆς κόρης του.
 Ἡ Μαργαρίτα ἔκαμε τὸ θέλημά του πρόθυμα, γιατί ἦταν μόνη στὴ Μπανιέρ, μετὰ τὴν καμαριέρα της μονάχα καὶ δὲν ὑπέφερε κανένας λόγος νὰ ἐπιτεθῇ. Στὴν Μπανιέρ βρέθηκαν ἀνθρώποι ποὺ εἶσαν στὸ δούκα ποῖα ἦταν αὐτὴ ἡ «Δίε Μαργαρίτα Γκωτιέ». Ἦταν ὁμως ἀργά, γιατί ἡ νέα γυναίκα εἶχε γίνῃ ἀνάγκη τῆς καρδιάς του καὶ ἡ μόνη δικαιολογία ποὺ τὸν κρατοῦσε στὴ ζωὴ. (Ἀκολουθεῖ)

ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΙΚΗ Μὲ τοῦ τραίνου τὰ σφυρίγματα...

ΣΤὸν παράδεισο τῆς Θράκης

Ὅποιος περάσῃ τὸ μπουγάζι τοῦ Νέστου καὶ βγάλῃ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο δὰ ὁμολογήσῃ μὲ κρατημένη ἀναπνοή, ὅτι διασχίζει κάποιον θαῦμα τῆς φύσεως.

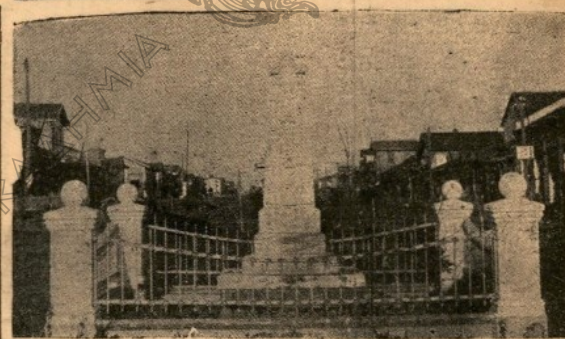
ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ Εἰς τὰς ΘΡΑΚΙΚΑΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Μαυροῦ 8/37 Τοῦ περιοδεύοντος συνεργάτου μας κ. Γιάννη Ταχογιάννη

ΟΡΕΣΤΙΑΣ, Σημβρίου. — Ἄν θέλετε νὰ κάμετε τὸν Ἕλληνα, ν' ἀγαπήσῃ τὸν τόπο του, δώστε του τὰ μέσα νὰ ταξιδεύσῃ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς, πρὸς Βορρᾶν καὶ πρὸς Νότον. Δώστε του τὰ μέσα νὰ διασχίσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν γνωρίσῃ. Δώστε του, τὰ μέσα νὰ κάμῃ ἕνα ταξίδι μέχρι Θράκης. Κι' ἂν γνωρίζοντας ὅλην τὴν Ἑλλάδα δὲν συγκινήθῃ δὲν πονέσῃ, δὲν νοιώσῃ τί ἀξίζει ὁ τόπος του, ἐδῶ ἐπάνω θὰ τὸ νοιώσῃ.

Θ' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, πρῶτα πρῶτα καθὼς τὸ τραῖνο θὰ καλπάζῃ μέσα στὸν κάμπο ἢ θὰ διασχίζῃ τις κλεισοῦρες, ἢ θὰ τυλίξῃ μετὰ τὴ μαύρη μορτοῦρα του ὑπέροχες ἀπόψεις καὶ γραφικὰ δράματα πόλεων καὶ χωριῶν καὶ θ' ἀντιληφθῇ πῶς ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι τόσο μικρὴ, ὅσο τὴν δείχνει ὁ χάρτης. Πῶς δὲν εἶναι μιὰ ἀσημαντὴ γωνία ἐπάνω στὸ χάρτι, ἀλλὰ μιὰ ῥωμᾶλέα πραγματικότητα ποὺ πατάει στερεὰ, ἐνώνοντι τὸ κορμὶ τῆς κι' ἀπλώνει τὰ μέρη της γερὰ κι' ἀντάραχτα ὡς βαρυμελῆματα κάστρα.

ΡΕΚΟΡ ΩΜΟΡΦΙΑΣ
 Θὰ διαπιστώσῃ ἀκόμη πῶς εἶναι ὡμορφῆ. Μάλιστα. Διασχίζοντας τὴ Θράκη, ἀνταλλοσσοντας ἕνα βιαστικὸ σινιάλο μετὰ τὴ ὠραία Ξάνθη, ἕνα βιαστικὸ φιλί μετὰ τὴ γραφικὴ Σταυρούπολι, βλέποντας νὰ παρελαύνῃ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ ἕνα ἀτελειωτὸν φιλμ γεμάτον ὡμορφίης, διαπιστώνει, πῶς ὠραία εἶναι ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάς. Σὰς φαίνεται

Τὸ Ἡρώον τῆς Ὀρεστιάδος.

παραδέξο; Νὰ μὴ σὰς φαίνεται. Διότι ἡ ἐλληνικὴ Θράκη, εἶναι ἕνα δειγματολόγιον ἀπὸ ἐλληνικὰς ὡμορφίης. Ὅσα θαυμάσια, δραματικά, ὡμορφα, ἐνθουσιαστικά θὰ συναντήσετε σκόρπια, γυρίζοντας τὴ χώρα τῶν Θεῶν, θὰ τὰ βρῆτε ὅλα μαζεμμένα ἐδῶ στὴ χώρα τῶν Καβείρων, τῶν Μυστηρίων καὶ τοῦ Ὀρφέως. Ναι ὅλα. Καὶ ῥαϊότερα, περὶ γραφικὰ, περὶ μαγευτικά. Ὅταν κάνει κανεὶς τὴ διαδρομὴ Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, σ' ὅποιαδήποτε ἐθνικότητα καὶ ἂν ἀνήκει κι' ὅσο ὡμορφῆ κι' ἂν εἶναι ἡ πατρίδα του, θὰ σκύβῃ ἀπὸ τὸ τὸ παράθυρο νὰ χαρᾷ ἐκεῖνον τὸν ἄγριο ἐξώστη τῶν βράχων, ἐπάνω ἀπὸ τὸν κάμπο τῆς Λαμίας κι' ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Ἐδῶ ἔχει τὸ τραῖνο διαδρο-

μὲς, γεμάτες ἀπὸ ἄγρια μεγαλοπρέπεια.
 Μιὰ ἀπὸ τις ὡμορφίης ποὺ δὲν ξεχνάει κανεὶς ἐπίσης, εἶναι τὰ Τέμνη τῆς Θεσσαλίας. Ὅποιος περάσῃ τὸ μπουγάζι τοῦ Νέστου καὶ λάβῃ τὸν κόπο νὰ προβάλῃ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο θὰ ὁμολογήσῃ μὲ κρατημένη τὴν ἀναπνοὴ ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ γοητεία, ὅτι διασχίζει κάποιον θαῦμα τῆς φύσεως μαγευτικώτερον. Τὸ ἴδιο, θολὰς καὶ μουγκὰς, κυλάει τὰ πράσινα νερά του κι' ὁ Νέστος, ὅπως κι' ὁ Πηνειὸς.
 Ἄλλὰ ἡ διαδρομὴ τοῦ πρώτου ἔχει ποικιλίαν εἰδωλλιακῆς καὶ ἄγριας ὡμορφίης περισσότερες, μεγαλοπρεπέστερες. Ἐδῶ ἡ φύσις γοητεύθηκε περισσότερον κι' ἀγκάλιασε τὸν ὑγρὸν δον-Ζουάν

τῆς, μετὰ περισσότερες ὡμορφίης. Κι' ἐπειτα ὁ ἐναγκαλισμὸς φύσεως καὶ ποταμοῦ, κρατάει ἐδῶ περισσότερον. Τὰ στενά τοῦ Νέστου δὲν τελειώνουν. Ἀτέλειωτο εἶναι τὸ φιλμ, ποὺ σχηματίζει ὁ ὑγρὸς ἵππότης, ὅσο νὰ τελειώσῃ τις περιπτώσεις του καὶ νὰ γλυστρήσῃ πρὸς τὸ θολὸ φόντον τοῦ κάμπου.

ἈΛΛΑ ΚΙ' Ὁ ΚΟΣΜΟΣ

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ φύσις τῆς Θράκης ποὺ συγκινεῖ, ποὺ ἐξαιρεῖ, ποὺ γεμίζει τὰ στήθη μετὰ αἰσιοδόξους ἀνασασμούς καὶ τὰ τσερβέλα μετὰ αἰσιόδοξες σκέψεις. Εἶναι κι' ὁ κόσμος...

Ἀντίκρου μου ἔχω τὴν Ἀνατολικὴν Θράκη. Νοιώθω τὸ βαθύ γινῶτον τῶν κάμπων τῆς καὶ τὸ βλέμμα παίρνει φτερά καὶ πάει νὰ φτερουγίσῃ γύρω ἀπὸ τοὺς μινωάρδες τοῦ τζαμιῦ τοῦ Σουλτάν Σελή. Ἡ ἀύλακα τοῦ ὀρίζοντος εἶναι τόσο διακριτικὴ ποὺ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ φανθοῦν. Περιβάλλον πρῆτης τάξεως γιὰ νοσταλγίης καὶ ρεμβασιμῶς. Ἄλλὰ ἡ ὄψασία ποὺ περιμένει ἕνα τόσο δὰ φτερούγιμα τῆς σκέψης, ἕνα τόσο δὰ παλμόν τῆς καρδιάς γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν ἀύλακα τῆς, δὲν τὴν ἀνοίγει. Στὰ μάτια μου εἶναι ζωντανό, σπαρταριστό ἀκόμη τὸ δράμα ποὺ εἶδα διασχίζοντας τὴ Δυτικὴν Θράκη. Τὸ δράμα τῆς φύσεως τῆς ἄλλὰ καὶ τοῦ κόσμου τῆς. Ἀντι-κρῆζει κανεὶς ἐδῶ ἐπάνω ἕναν κόσμο γεμάτον ζωτικότητα. Ὅσον γρήγορα κι' ἂν φεύγῃ τὸ τραῖνο, μ' ὅση ἀρχάρταγν βου-

Συνέχεια σελ.